

حضوری شدن کلاس های درسی یک ضرورت است

باقر امیری کارشناس مسائل آموزش و پرورش در خصوص ضرورت حضوری شدن کلاهای درس نکات مهمی را یادآور شده است.

به گزارش سایت خبری پرسون، در روزهای اخیر انتقادات زیادی نسبت به تعطیلی مداوم مدارس کشور بیان شده است. بسیاری از کارشناسان آموزشی نسبت به عواقب طولانی شدن آموزش های مجازی هشدار داده و برخی آموزش مجازی را خصوصاً در مقطع ابتدایی اصلاً آموزش حساب نمی کنند.

باقر امیری کارشناس مسائل آموزش و پرورش در یادداشتی در خصوص ضرورت حضوری شدن کلاهای درس نکات مهمی را یادآور شده است.

در این یادداشت آمده است:

حیات جامعه به حیات و نشاط مدرسه وابسته است

جاده خوشبختی، توسعه و پیشرفت جامعه از مسیر مدرسه می گذرد، جامعه آگاه، توانمند و اثربخش جز از طریق مدارس پویا، فعال و شاداب شکل نمی گیرد.

اگر جامعه را مانند بدنی در نظر بگیریم، مدرسه همان خونی است که آن را به تحرک و حرکت وا می دارد. مدرسه در دسترس ترین و ارزان ترین جا برای فرهنگ سازی و نهادینه سازی اصول و ارزش های اجتماعی است که در رأس آموزش و پرورش قرار دارد. برای اینکه

مدرسه بتواند نقش و کارکردهای خود را به منصف ظهور برساند نیازمند همراهی و همکاری ملت، دولت و مجلس است، ملت به عنوان مطالبه کننده حق تعلیم و تربیت، دولت به عنوان مجری قوانین و مقررات و اولویت بندی برنامه های توسعه و پیشرفت کشور و مجلس

به عنوان قانونگذار و مطالبه گر حق و حقوق جامعه؛ می توانند در کنار مدرسه باعث شکوفایی و نشاط در جامعه شوند.

باز بودن مدارس و تسهیل روند آموزش و پرورش فرزندان کشور یک خواست عمومی است، همه افراد جامعه در این مدتی که مدارس بسته بود به این موضوع پی برده اند که برای تربیت فرزندان خود فقط بودن آنها در کنارشان کفایت نمی کند بلکه نیازمند حضور آنان در جامعه و تعامل با هم نوعان خود هستند تا از آنها افرادی مسئولیت پذیر، مشارکت جو، همراه و غمخوار جامعه و... ساخته شود.

صرف اینکه بچه ها در کنار خانواده ها هستند، اجتماعی نمی شوند. بچه ها باید در بیرون از خانواده به چالش کشیده شوند تا بتوانند در آینده در مواجهه با مسائل و مشکلات اجتماعی عملکرد درست و به موقعی از خود بروز دهند.

مدرسه به عنوان قلب تپنده آموزش و پرورش که جریان دانش و آگاهی را به جامعه پمپاژ می کند از مهم ترین نهادهای اجتماعی و آموزشی کشور است که تعطیلی آن ضربه ای جبران ناپذیر بر پیکر جامعه وارد می کند، بنابراین اگر دنبال تربیت صحیح دانش آموزان در ابعاد مختلف دینی و اجتماعی و کشف استعدادها و هدایت و رشد متوازن روحی، معنوی و جسمانی آنان هستیم باید آموزش و پرورش در اولویت اصلی برنامه های توسعه اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی و... کشور قرار گیرد و از گرفتن تصمیمات خلق الساعه و بدون پشتوانه علمیو کارشناسی برای آن جداً باید خودداری کرد.

آموزش و پرورش هیچگاه تعطیل بردار نیست

جریان آموزش و پرورش باعث پویایی و نشاط جامعه می شود و اولین جایی که باید به آن توجه شود، آموزش و پرورش است.

باید محیطی فراهم شود که دانش آموزان و معلمان بدون دغدغه در مدرسه حضور داشته باشند و اگر تصمیمی قرار است در حوزه آموزش و پرورش گرفته شود باید با هماهنگی نهادهای تصمیم گیر و تصمیم ساز درباره نظام تعلیم و تربیت کشور باشد و از ناهماهنگی در امور آموزشی و پرورشی باید جلوگیری شود چون ضربه تعطیلی مدارس به مراتب بدتر از یک جنگ جهانی است.

آموزش و پرورش در دسترس ترین و ارزن ترن جایی است که می توان آداب و ارزش های اجتماعی را نهادینه کرد. متأسفانه بسیاری از نابهنجاری ها و رفتارهای خلاف شأن در جامعه از عدم توجه به آموزش و پرورش سرچشمه می گیرد.

هیچ روش آموزشی جای آموزش حضوری و مدرسه را نمی گیرد چون مدرسه مکانی برای تمرین مسئولیت پذیری، مشارکت پذیری، همراهی و همکاری اجتماعی است. دانش آموزان در مدرسه یاد می گیرند چگونه در کنار همدیگر زندگی نموده و مسائل و مشکلات خود را حل کنند.

موفقیت کشور در عرصه‌های مختلف وابسته به عملکرد مدارس است، مدرسه نمود عینی و قلب تپنده نظام تعلیم و تربیت کشور است و تعطیلی آنها ضربه مهلکی به نظام تعلیم و تربیت کشور وارد می‌کند که تا سال‌ها قابل جبران نخواهد بود.

مدرسه محل تمرین زندگی اجتماعی و جمعی است که در آن روابط و ارتباطات دو سویه بین افراد با ایده‌ها و دیدگاه‌های مختلف جریان می‌یابد و معمولاً بچه‌ها از این طریق برای ورود به جامعه و مسئولیت پذیری در آن آماده می‌شوند.

ضرورت حضور دانش آموزان در مدارس

مشکلی که آموزش مجازی برای تعلیم و تربیت دانش آموزان ایجاد کرده است، بحث تربیت اجتماعی و فرهنگی دانش آموزان است، هنوز کشورها نتوانسته‌اند برای این معضل راه حل درست و حسابی پیدا کنند، چون دانش آموزان با حضور در مدرسه و در جمع دوستان خود مسئولیت پذیری، نوع دوستی، مشارکت، همراهی و همدلی را یاد می‌گیرند.

حضور در مدرسه برای آموزش برخی از دروس و یادگیری مهارت‌های اجتماعی اجتناب ناپذیر است، اگر دنبال نسلی مسئولیت پذیر، نوع دوست و حساس به مسائل اجتماعی هستیم باید اجازه بدهیم دانش آموزان این گونه مهارت‌ها را در مدرسه و در جمع دوستان خود به طور عملی یاد بگیرند هیچ دانش آموزی با نشستن در خانه فردی اجتماعی، مسئولیت پذیر و همدل جامعه در آینده نخواهد شد چون میدان عمل او در چارچوب یک خانه تعریف شده است و درکی از مهارت و تعاملات اجتماعی ندارد. بنابراین راه ورود به اجتماع از مسیر مدرسه می‌گذرد.

تعطیلی مدرسه بر نتایج یادگیری دانش آموزان تأثیر منفی می‌گذارد. مدرسه، یادگیری مؤثر را فراهم می‌کند و وقتی مدارس تعطیل هستند، کودکان و جوانان از فرصت‌های رشد و توسعه مهارت‌های فردی و اجتماعی محروم می‌شوند. با تعطیل شدن مدارس، از والدین خواسته می‌شود که یادگیری کودکان را در خانه تسهیل کنند و این امر به ویژه در مورد والدین با تحصیلات و منابع محدود مشکل است.

به دلیل تعطیلی مدرسه، نرخ ترک تحصیل دانش آموزان افزایش می‌یابد. کودکان محروم، در معرض خطر یا بی خانمانی هستند و به احتمال زیاد پس از پایان تعطیلی، به مدرسه باز نخواهند گشت. مدارس همچنین قطب فعالیت‌های اجتماعی و تعامل انسانی هستند.

هنگامی که مدارس تعطیل هستند، بسیاری از کودکان و نوجوانان از تماس اجتماعی که برای یادگیری و پیشرفت ضروری است، باز می‌مانند. آموزش و پرورش نیازمند همراهی و همکاری سایر دستگاه‌ها و مردم است آموزش و پرورش به تنهایی نمی‌تواند پاسخگوی نیازهای دانش آموزان و خانواده‌های آنها باشد، بنابراین نهادها و دستگاه‌های دیگر هم باید همراه و همیار آموزش و پرورش باشند، شهرداری‌ها برای راه اندازی و ساماندهی سرویس مدارس و اردوهای دانش آموزی، وزارت مسکن و شهر سازی در ساخت و ساز و تأمین مدارس، وزارت ارتباطات و اطلاعات در تأمین زیرساخت‌های لازم برای آموزش مجازی، وزارت جهاد کشاورزی در تأمین نیازهای هنرستان‌های کشاورزی، وزارت صمت در تأمین نیازهای هنرستان‌های کاردانش و ماشین آلات مورد نیاز آنها، وزارت بهداشت رصد مسائل بهداشتی و درمانی مدارس، وزارت ورزش رصد و پرورش جسمی دانش آموزان و... با آموزش و پرورش همکاری و همراهی نمایند. بنیان و اساس تربیت مسئولان آینده کشور از آموزش و پرورش سرچشمه می‌گیرد، کشوری که خواهان آینده‌ای روشن و توسعه یافته است، بیشترین سرمایه گذاری را در امر آموزش و پرورش انجام می‌دهد. بذره‌ای کاشته شده در نهاد آموزش و پرورش بعداً به درختان تنواری تبدیل می‌شوند که هم سایه بانند و هم تکیه گاه، برای پرورش این درختان باید از بهترین باغبان‌ها و بهترین کودها و مواد معدنی استفاده شود.

آماده کردن دانش آموزان برای ورود به عرصه‌های اجتماعی

آماده کردن دانش آموزان برای ورود به عرصه‌های اجتماعی و پذیرفتن مسئولیت‌ها و مشارکت در طرح‌ها و برنامه‌های اجتماعی و فرهنگی و انتقال دانش به نسل آینده از مهم‌ترین وظایف نظام تعلیم و تربیت است.

هدف اصلی آموزش و پرورش آماده کردن افراد برای پذیرش مسئولیت‌های اجتماعی است، در این بین معلم نقش تسهیل گر را بر عهده دارد، مهم‌ترین مهارتی که هر فرد در آموزش و پرورش باید یاد بگیرد، مهارت چگونگی مواجهه با مسئله و در نهایت حل مسئله است.

بسیاری از کارکردهای دیگر که از طریق آموزش و پرورش در جامعه اتفاق می‌افتد. اینجاست که نقش و جایگاه مدرسه به عنوان یک دستگاه تأثیرگذار و مؤثر در امر تعلیم و تربیت دانش آموزان کشور مشخص و هویدا می‌شود.

نقش رسانه‌ها همیار آموزش و پرورش هستند

رسانه‌ها در جهان امروز یک پای نهادینه سازی و ایجاد وحدت و همراهی در جامعه برای اجرای طرح‌ها و برنامه‌های دولت‌ها هستند. رسانه به عنوان یکی از بازوها و همیار نظام تعلیم و تربیت می‌توانند مسیر تحول بنیادین این نهاد اجتماعی و فرهنگ ساز را هموار کنند.

رسانه‌ها در کنار آموزش و پرورش، ابزاری مهم برای توسعه ارتباطات و نهادینه کردن ارزش‌های اجتماعی در جامعه هستند و به عنوان عامل مهم و مؤثر در تغییر مناسبات و ساختارهای یک جامعه نقش ایفا می‌کنند. از مهم‌ترین کارکردهای یک رسانه در جوامع بشری بحث آموزشی و تربیتی آنهاست که موضوع مهم و مورد توجه جدی کشورهاست.

این وسایل با قابلیت فراگیری، نفوذ بالا و تأثیرگذاری در زمینه آموزش و پرورش با توسعه ساختارهای موجود و گسترش وظایف آموزشی نقش اساسی را در اجتماعی شدن افراد جامعه ایفا می‌کنند.

بنابراین با برنامه ریزی و استراتژی متناسب با شرایط و مقتضیات جامعه می‌توان برای تغییر نگرش مردم به آموزش و پرورش از رسانه‌ها استفاده مطلوب، بهینه و مؤثر کرد. یکی از این موارد بحث سبک سازی آموزش و پرورش از مسئولیت‌هایی است که ارتباطی با کارکردهای آن ندارد بلکه برای دستیابی به اهداف متعالی نظام تعلیم و تربیت فرزندان این مرز و بوم و یار و همراهی هستند در کنار آموزش و پرورش برای ایجاد تحول بنیادین در نظام تعلیم و تربیت کشور وسیله‌اند.

رسانه‌ها به راحتی می‌توانند ذائقه مردم را در مورد آموزش و پرورش تغییر دهند و بارهای اضافی از روی دوش آن بردارند. پس باید با برنامه ریزی مناسب و تعریف حدود و وظایف آموزش و پرورش، بسیاری از کارهایی مانند تهیه سرویس مدارس، ساخت و ساز و نگهداری مدارس و... به دستگاه‌های دیگر واگذار کرد. با همکاری، همراهی و مشارکت همدیگر در امر تعلیم و تربیت باید بگذاریم آموزش و پرورش نفس بکشد و در مسیر خود درست خود قرار گیرد.

نتیجه

اهمیت و نقش آموزش و پرورش در بهسازی و توسعه زندگی فردی و اجتماعی موجب شده است که جامعه و اولیای دانش‌آموزان انتظار داشته باشند، مدرسه محیطی آرامش بخش، رشد دهنده و زمینه‌ساز پرورش استعدادهای بالقوه فرزندان آنها باشد.

تحقق اهداف متعالی آموزش و پرورش و لزوم توجه به روحیات و ویژگی‌های دانش‌آموزان، تفاوت‌های ناشی از شرایط جغرافیایی و محیطی و محدودیت منابع و امکانات، ایجاب می‌کند که به مدارس قدرت تصمیم‌گیری، استقلال کاری، انعطاف پذیری و امکان مشارکت بیشتری در طرح‌ها و برنامه‌های آموزشی و تربیتی داده شود تا فضای عمومی مدرسه پویا، پرنشاط و فعال شده و توانمندی‌ها و خلاقیت‌های عوامل اجرایی، معلمان و دانش‌آموزان مدارس را به خوبی شکوفا گردد.

سیاست‌ها و راهبردهای اساسی آموزش و پرورش از جمله تمرکززدایی، مدرسه محوری و توسعه مشارکت همه جانبه و تفویض اختیارات لازم به مدارس، زمینه مناسب‌تری برای تحقق اهداف تعلیم و تربیت فراهم می‌کند.

مدرسه به عنوان قلب تپنده آموزش و پرورش که جریان دانش و آگاهی را به جامعه پمپاژ می‌کند از مهم‌ترین نهادهای اجتماعی و آموزشی کشور است که تعطیلی آن ضربه‌ای جبران ناپذیر بر پیکر جامعه وارد می‌کند، بنابراین اگر دنبال تربیت صحیح دانش‌آموزان در ابعاد مختلف دینی و اجتماعی و کشف استعدادها و هدایت و رشد متوازن روحی، معنوی و جسمانی آنان هستیم باید آموزش و پرورش در اولویت اصلی برنامه‌های توسعه اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی و... کشور قرار گیرد و از گرفتن تصمیمات خلق الساعه و بدون پشتوانه علمیو کارشناسی برای آن جداً خودداری کرد.

مورد دیگری که باید توجه جدی دست اندرکاران نظام تعلیم و تربیت و مسئولان نظام قرار گیرد، برداشتن مسئولیت‌های نامتوازی که بر دوش آن گذاشته‌اند، بسیاری از موضوعات و مسئولیت‌هایی که ربطی به آموزش و پرورش ندارند به دستگاه‌های ذی نفع دیگری واگذار شود تا آموزش و پرورش فارغ بال از آن مسائل فقط به دنبال توسعه و پیشرفت بیشتر و کیفیت بخشی به نظام تعلیم و تربیت باشد.

بنابراین باز بودن مدارس و تسهیل روند آموزش و پرورش فرزندان کشور، یک درخواست عمومی است، همه افراد جامعه در این مدتی که مدارس بسته بود به این موضوع پی برده‌اند که برای تربیت فرزندان خود فقط بودن آنها در کنارشان کفایت نمی‌کند بلکه نیازمند حضور آنان در جامعه و تعامل با هم نوعان خود هستند تا از آنها افرادی مسئولیت پذیر، مشارکت جو، همراه و غمخوار جامعه و... ساخته شود.

مدرسه مسیر عبور افراد برای حضور در جامعه برای بر عهده گرفتن مسئولیت‌های اجتماعی است لذا برای قدم گذاشتن در این مسیر هم مردم، هم مجلس و هم دولت می‌توانند به فرزندان این مرز و بوم کمک فراوانی بکنند.

منبع: مهر